

בעזהש"ת

קונטרס

ריינע אויגן

דער קונטרס איז מערר אויף שמירת עינים, אז אַ איד זאל זיך היטן די אויגן און נישט קוקן אויף וואס מען טאר נישט, מיט עצות און התחזקות ווי אזוי יעדער איד קען זוכה זיין דערצו.

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "טהור עינים" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמונה, וואס ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדוננו, מורינו ורבינו

רבי נחמן מברסקלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסקלב, זכותו יגן עלינו

אויסגעגעבן בעזהש"ת
דורך הסידי ברוסלב - וויליאמסבורג



היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יוזשלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

רײַנע אויגן

א.

דער אויג איז פון די האקלסטע גלידער פונעם
מענטש, עס פארלאנגט זיך בלויז א קליין שטיקל
שטויב אדער שמוץ וואס זאל זיך דארט אריינכאפן,
און שוין וועט עס אנברענגען אסאך צרות און יסורים.
דאס איז מיט די גשמיות פונעם אויג, אבער דאס ווייזט
אונז אויף אז די זעלבע - און נאך פיל מער - איז דער
אויג זייער האקל ברוחניות; בלויז איין קליינע ראיה
אסורה, בלויז איין קוק אויף אויסגעלאסענע זאכן, קען

ריינע אויגן

שוין ברענגען גאר גרויסע און שווערע ווייטאגן פאר די נשמה.

חז"ל זאגן (מדרש פנחומא נשא ג') "בשעה שפרא הקדוש ברוך הוא את העולם, נתאנה שיהיה לו דירה בתחתונים", ווען דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט, האט ער דוקא געוואלט וואוינען דא אויף די נידריגע וועלט. דאס מיינט אז די עיקר הנאה פונעם אייבערשטן איז ווען מענטשן וועלכע לעבן אין אזא נידריגע וועלט, וואו אויבן אויף קען מען גארנישט זען דא אז נאר דער אייבערשטער פירט די גאנצע וועלט, דוקא אויף אזא פלאץ זאלן די מענטשן זען און אנערקענען אז נאר דער אייבערשטער פירט אלעס, און אז עס איז גארנישט דא אויף דער וועלט אויסער דעם אייבערשטן.

די הייליגע נשמה פון יעדן איד איז א "חלק אלקי ממעל", די נשמה איז א חלק פון הייליגן באשעפער, און דער אייבערשטער שיקט אראפ די נשמה אריין אין א קערפער וואס געפונט זיך אין אונזער וועלט, און דער אייבערשטער קוקט זיך צו און ער גלוסט צו זען ווי די נשמה וועט נישט ווערן פארפירט פון די שלעכטע גלוסטענישן אויף דער וועלט, נאר די נשמה וועט ארבעטן און זיך שטארקן צו וויסן און געדענקען אז נאר דער אייבערשטער איז דא, און עס איז גארנישט פארהאן אויסער אים.

די גמרא זאגט (סנהדרין מ"ה.) "אין יצר הרע שולט אלא במה שענינו ראות", דער יצר הרע קען נאר ארבעטן אויף א מענטש, נאכדעם וואס דער מענטש האט געקוקט אויף זאכן וואס מען טאר נישט. דער עיקר פח וואס דער יצר הרע האט איבער א מענטש,

אים אַוועקצושלעפן פון דעם ציל פאַרוואס ער איז
 באשאפן געווארן נאר צו זען און צו שפירן דעם
 אייבערשטן, איז נאר דורך דעם וואס ער איז מכשיל
 דעם מענטש צו קוקן אויף שלעכטע זאכן.

און דעריבער זעט מען אין די היינטיגע דורות אז
 דער יצר הרע האט אריינגעברענגט אזויפיל שמוץ אויף
 דער וועלט, סיי אויפ'ן גאס זעט מען ליידער אזויפיל
 שמוץ, די גוים גייען אָנגעטון, אָדער בעסער געזאגט
 אויסגעטון, ממש ווי די חיות. וואו מען דרייט זיך
 טרעפט מען זיך אן מיט גאר פריצות'דיגע און
 אויסגעלאסענע פרויען. און סיי מיט אנדערע וועגן
 וואס דער יצר הרע האט אריינגעברענגט דורך די גייע
 טעכנעלאגישע כלים, אז מען דארף אפילו נישט גיין
 אויפ'ן גאס, נאר סיי וואו אימער קען מען ליידער זען
 די ערגסטע סארט שמוץ, די נידריגסטע סארט בילדער

און ווידיאָס, און דער עיקר ציל וואס דער יצור הרע וויל מיט דעם, איז נאר אַוועקצושלעפן דעם מענטש פונעם אייבערשטן.

ב

דער פֿסוק זאָגט (ישעיה י"א, ט) "וּמְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה', כַּמִּים לַיָּם מְכֹסִים", ווען משיח צדקנו וועט קומען וועט די גאַנצע וועלט ווערן פול מיט אַמוּנָה, יעדער מענטש אויף דער וועלט וועט אליין וויסן און זען אז עס גארנישט דא אויף דער וועלט אויסער דעם אייבערשטן. דער רבי זאָגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רמ"ב) אז דאס ווערט אַנגערופֿן אין די קבלה שפּראך "אַרִיף אַנפֿין דְקְדוּשָׁה", דאס מיינט אז וואו אַ מענטשן זאל זיך נאר דרייען, וואו אַ מענטש זאל נאר קוקן, זעט ער איבעראל נאר דעם אייבערשטן. יעדע זאך וואס ער זעט אויף דער וועלט, מאַכט אים טראַכטן נאר פונעם

אייבערשטן וואס האט באשאפן די זאך, און ער געבט
עס לעבן.

עס ארבעט אבער אזוי, אז יעדע זאך וואס עס איז
דא אין די קדושה איז אויך דא אין די טומאה. עס איז
אויך פארהאן אן "אריף אנפין דקליפה", דאס איז
פונקט פארקערט ווי די פריערדיגע, דאס מיינט ווען א
מענטש איז אזוי אריינגעטון אין שמוץ, אז וואו ער
גייט נאר און וואו ער קוקט נאר, זעט ער איבעראל נאר
שמוץ.

דאס זעט מען ממש היינטיגע צייטן, אזוי ווי מיר
האלטן שוין אזוי נאנט צו די גאולה, ווען יעדער וועט
נאר זען דעם אייבערשטן, דעריבער איז היינט דא אזוי
שטארק דאס פארקערטע. עס איז ליידער אזוי גרינג
היינט צו זען אזויפיל שלעכטע זאכן, דער יצר הרע
שטעלט צו אַזא גרויסע אויסוואל פון שמוץ, יעדער

קען ליידער אַנקומען צו זען די ערגסטע
 אויסגעלאסענע פֿרויען, אלע סארט געמיינע נידריגע
 זאכן, און עס איז ליידער אזוי גרינג אַריינצופאלן אין
 די זאכן, און אַיינמאל אַ מענטש פֿאלט אַריין אין דעם
 איז שוין זייער שווער אַרויסצוקריכן דערפֿון.

אַ איד דאַרף אָבער שטענדיג וויסן און געדענקען אז
 ער איז קיינמאל נישט פֿאַרפֿאלן. עס איז אַייביג דא אַ
 וועג אַרויס פֿון יעדע פֿראַבלעם. אַפֿילו ווען אַ מענטש
 האט זיך שוין צוגעוואוינט פֿאַר לאַנגע יאָרן צו קוקן
 אויף פֿרויען און שמוץ, עס זעט אים אויס ווי עס אים
 בכלל נישט מעגליך אַרויסצוקריכן דערפֿון, דאַרף ער
 אָבער געדענקען אז אויב וועט ער פֿאַלגן די עצות פֿון
 די הייליגע צדיקים, וועט ער זיכער קענען אַרויסקריכן
 דערפֿון, און ער וועט זוכה זיין פֿון יעצט און ווייטער
 צו זיין אָפֿגעהיטן פֿון אלעם שְׁלֵעכְטֵס.

ג

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) "אין שום יאוש בעולם כלל", עס איז נישט פארהאן אזא זאך אז א מענטש זאל זיך דארפן מייאש זיין און אויפגעבן. חז"ל זאגן (בבא בתרא כ"ח) "מלמד שהשכינה בכל מקום", דער אייבערשטער איז איבעראל, און ער שטייט אלעמאל גרייט צו העלפן דעם מענטש. נאך זאגן די חז"ל (במדבר רבה, פרשה ז', סימן ט') אז די אידן זענען אזוי פאליבט ביים אייבערשטן אז אפילו ווען זיי זענען טמא, רוהט אויף די שכינה צווישן זיי. פון דעם זעען מיר ווי ווייט דער אייבערשטער האט רחמנות אויף יעדן איד, און ער וויל אים נאר מקרב זיין, און ווארט נאר אז דער איד זאל תשובה טון, און דאן וועט ער אים אויפנעמען מיט ברייטע ארעמעס.

ווען א מענטש קוקט זיך אן און זעט אז ער איז מממש
 משוגע אינגאנצן, ער מוז זיך אויסדרייען צו קוקן אויף
 יעדע פרוי אויפ'ן גאס, ער לויפט ארום וואו ער קען זען
 נאך עפעס שמוץ און אויסגעלאסנקייט, ער
 פארברענגט לאנגע נעכט מיט'ן קוקן שמוציגע
 געמיינע מאגאזינען און מאוויס וכדומה, און וויפיל ער
 קוקט און קוקט ווערט ער גארנישט זאט דערפון. ווען
 דער מענטש געבט זיך אמאל א וועק אויף און קוקט
 זיך גוט אן, וועט ער זיך שעמען פון זיך אליין ווי
 משוגע ער איז אז ער ליגט אזוי מיט'ן גאנצן קאפ אין
 שמוץ, און ער פארדינט גארנישט דערפון, עס ברענגט
 אים נאר אויס דעם מח און מאכט אים מממש קראנק.
 דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ב) אז ווער עס
 האט נאר אביסל שכל, ביי אים איז בכלל נישט דא די
 תאוה פון שמוץ, א קלארער נארמאלער מענטש וועט
 זיך נישט לאזן פארפירן אפילו ווען עס וועט אים

אונטערקומען אַ גוטע געלעגנהייט צו טון שמוציגע
עבירות, ווייל ער שפירט נאר דעם אייבערשטן.

ווען אַ מענטש טראכט אריין אין דעם און שפירט
ווי משוגע ער איז, דארף ער געדענקען אז דער
אייבערשטער ווארט אויף אים, און ער זאל זען צוריק
צו גיין צום אייבערשטן, אז ער זאל זיך גוט אויסרעדן
און אויסוויינען צום אייבערשטן. כאטש וואס פאר
מענטשן טאר מען נישט דערציילן די עבירות וואס מען
טוט, אבער ווען עס קומט צום אייבערשטן דארף מען
דוקא יא דערציילן פאר'ן אייבערשטן די אלע זאכן אין
וואס מען איז אריינגעפאלן מיט אלע דעטאלן ארום.
אפילו ווען מען זעט אז מען קען זיך נישט שטארקן
איבער דעם יצר הרע, און מען האלט אין איין
אריינפאלן נאכאמאל און נאכאמאל אין די שמוציגע

עבירות, זאל מען אָבער נישט אויפהערן צו בעטן און
בעטן דעם אייבערשטן.

ווען אַ מענטש וועט זיין זייער שטארק מיט דעם,
ער וועט נישט אויפהערן צו בעטן דעם אייבערשטן,
יעדן טאג וועט ער דערציילן פֿאר'ן אייבערשטן אַלע
זיינע נסיונות און אַלע זיינע דורכפֿעלער, אַפֿילו אויב
אין אָנהויב וועט אים אויסזען ווי דאס טוט גארנישט
אויף, ער האַלט נאכאַלץ אין איין ווייטער דורכפֿאלן,
וועט ער אָבער זען אז סוף פֿל סוף וועט ער עס
דורכברעכן, און די אַלע תּפֿלות וואס ער בעט דעם
אייבערשטן וועלן זיך צוזאַמנעמען און אים
ארויסנעמען פֿון די שמוץ אין וואס ער איז
אריינגעפֿאלן.

חז"ל זאָגן (מִדְרַשׁ שׁוּחַר טוֹב, תּהִלִּים קי"ט) "וַיִּשְׁאַבוּ מִים,
וַאֲיִזָּה מִים הִיוּ שׁוֹאֲבִים וְשׁוֹפְכִים? אֲלָא שְׁעֵשׂוּ תְּשׁוּבָה,

ריינע אויגן

וּשְׁפָכוּ לָכֶם כַּמַּיִם לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתְּשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה", דער עיקר וועג פון תשובה איז אז א מענטש
 זאל זיך אויסגיסן דאס הארץ פאר'ן אייבערשטן, אז
 מען זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלע עבירות אין
 וואס מען איז אריינגעפאלן, און אסאך בעטן דעם
 אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין ארויסצוקריכן
 דערפון. און די חז"ל זאגן דארט (שם תהלים ל"ב) אז ווען
 א איד איז זוכה צו דעם, זיך אויסצורעדן צום
 אייבערשטן און תשובה צו טון, וועט דער
 אייבערשטער זיכער רחמנות האבן אויף אים און אים
 מוחל זיין.

ד

דאס קוקן אויף פרויען און אויף שמוץ איז גאר א
 הארבע זאך. חז"ל זאגן (שבת ק"ד:) אז ווען א מענטש
 קוקט גאר אפילו אויף די קליינע פינגער פון א פרוי,

איז אזוי ווי ער האט געקוקט אויף די ערגסטע פֿלעצער. אפילו נאר א קליינע קוק, איז זייער הארב. נאך זאגן די חז"ל (נדרים כ.) אז ווער עס קוקט אויף פֿרויען וועט צוקומען צו טון עבירות, און ער וועט האבן נישט גוטע קינדער. ווען מען קוקט אויף פֿרויען און אויף שמוץ, איז דאס נאך ערגער פון די עבירה אליין (יומא ע"ד:). עס הויבט זיך אן ביי די אויגן, א מענטש קוקט אויף שלעכטע זאכן, און נאכדעם גלוסט זיין הארץ צו די זאכן, און נאכדעם קומט ער צו טון עבירות (טור אורח חיים סימן א'). נאכן קוקן שמוץ ברענגט דאס אז דער מענטש זאל מוציא זיין זרע לבטלה רחמנא ליצלן, וואס דאס איז גאר א הארבע עבירה, דאס איז ממש ווי א מענטש הרג'ט זיינע אייגענע קינדער, און נאכדעם וואס דער מענטש שטארבט באגלייטן אים די אלע עבירות וואס ער האט

ריינע אויגן

געטון, און דאס איז א געפערליכע בושה פאר'ן מענטש
(ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמ"א).

ווי לאנג א מענטש לעבט, קען ער אפער נאך אלעס
פארעכטן. חז"ל זאגן (תנא דבי אליהו רבה, פרק ד'): "דער
אייבערשטער זאגט: א מענטש וואס האט געטון
עבירות, אויב טוט ער תשובה וועל איך רחמנות האבן
אויף אים, איך וועל אננעמען זיין תשובה, און איך
וועל נישט געדענקען אפילו נישט א קליינע טייל פון
זיינע עבירות".

דער מענטש דארף זיך אפער אויפנועקן און
אנהויבן צו טראכטן פונעם תכלית, ער דארף
געדענקען אז מען בלייבט נישט אייביג אויף די וועלט,
און אז עס וועט קומען אמאל א צייט וואס מען וועט
דארפן אפגעבן דין וחשבון אויף אלעס וואס מען האט
געטון. און דעריבער מוז א מענטש גיין צו א צדיק, מען

מוז טרעפן א צדיק און אויסהערן וואס ער זאגט, ווייל
 דער צדיק איז דער וואס וועקט אויף א מענטש פון זיין
 שלאף, דער צדיק וועקט און מאנט דעם מענטש אז ער
 זאל נישט פארשלאפן זיינע טעג און יארן מיט
 נארישקייטן (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס'). דער צדיק
 האט א כח צו נעמען א מענטש וואס איז שוין געפאלן
 גאר טיף, און אים אויפוועקן און ארויפברענגען צו די
 גרעסטע מדריגות.

דעריבער דארף א מענטש רחמנות האבן אויף זיך
 אליין, און אויב זעט ער אז ער קען זיך נישט היטן די
 אויגן, ער קען נישט ארויסקריכן פון די זומפֿיגע שמוץ
 אין וואס ער ליגט, ער הערט נישט אויף צו קוקן נאך
 און נאך שמוץ; דארף ער אנהויבן זוכן א צדיק וואס
 זאל אים העלפן אין לעבן.

עס איז נישט גרינג צו טרעפן אן אמת'ער צדיק וואס קען טאקע העלפן דעם מענטש, מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם אז מען זאל אַנקומען צום ריכטיגן צדיק (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח). ספעציעל נאכדעם וואס א מענטש האט געזינדיגט אין פגם הברית, ער האט מוציא געווען זרע לבטלה רחמנא ליצ'לן, פאר אזא מענטש איז נאך שווערער אַנצוקומען צום צדיק, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ה') אז דאס איז דער נסיון פון אזא מענטש, אזוי ווי ער האט געבען אזויפיל געזינדיגט, קומט זיך אים נישט אז ער זאל אזוי גרינג אַנקומען צו א צדיק וואס קען אים העלפן און אויפשיינען זיין לעבן, און דעריבער שטעלט מען אים אונטער אזא נסיון אז ער זאל הערן ווי מען רעדט שלעכטס דוקא אויף דעם צדיק וואס קען אים העלפן. און פון די אַנדערע זייט זענען דא מענטשן וואס שטעלן זיך אהער ווי רבי'ס,

מען קען מיינען אז זיי זענען גרויסע צדיקים, אין די צייט וואס באַמַת קענען זיי זיך אליין נישט העלפן און זיכער קענען זיי נישט העלפן א צווייטן.

ווען דער מענטש ווייסט אָבער דעם סוד אז דאס איז נאר זיין נסיון, וועט ער זיך שטארקן מיט אלע כוחות, ער וועט נישט צוהערן צו קיינעם וואס רעדט אים אָפּ, נאר ער וועט אויפֿזוכן און גיין צו א צדיק וואס קען אים טאקע העלפן, און קען אים אויפֿוועקן פון שלאָף, ער קען אים אַרויסשלעפֿן פון זיין שלעכטס, און אים דערנענטערן צום אייבערשטן.

און ספּעציעל ווען א איד איז זוכה צו פֿארן צום הייליגן רבינ'ס ציון אין אומאן, איז נישט דא קיין גרעסערע זאך פון דעם. דער הייליגער רבי האט צוגעזאגט, און ער האט גענומען צוויי עדים אויף דעם, אז ווער עס וועט קומען צו זיין קבר, ער וועט געבן א

ריינע אויגן

פֿרוּטָה פֿאַר צְדָקָה לְזָכוּתוֹ, און עַר וועט דָאַרט זאָגן די צען קאַפּיטלעך תְּהִלִּים פֿון "תִּיקוֹן הַכֶּלֶלִּי" [ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, קנ"], אַפּילוֹ אויב דער מַעֲנֵטֶשׁ הָאֵט שוין געטון די עַרְגָּסְטֶע עֲבִירוֹת, וועט אים דער רַבִּי אַרויסשְׁלֶעפֵן פֿון שְׂאוֹל תַּחֲתִית.

אַ מַעֲנֵטֶשׁ וואס האט נָאַר אַבִּיסֶל שְׁכָל, עַר ווייסט וויפּיל עַר איז שוין נְכָשֶׁל געוואָרן אין קוֹקֵן אַזויפּיל שְׂמוּזן, וואס דָאַס האט אים געבֶּרענגט צו טון נָאַךְ הָאַרְבֶּע שְׂמוּצִיגֶע עֲבִירוֹת, וועט דער מַעֲנֵטֶשׁ זיכער זיך אַנְשְׂטֶרענגען צו פֿאַרן כָּאַטֶשׁ אַיינמאַל צום הייליגן רַבִּינִ'ס ציון אין אומאַן, און דָאַרט וועט עַר זיכער זוכה זיין צו אַ גאַנצער תִּיקוֹן.

ה

דער וועג ווי אַזוי אַ מַעֲנֵטֶשׁ קען זוכה זיין צו הָאַבֵן אַ פֿרייליכע און געשְׂמאַקע לְעֵבֶן, איז נָאַר דוּרְךְ אַמוּנָה.

א איד וואס לעבט מיט'ן אייבערשטן, ער ווייסט אז עס פאסירט גארנישט אויף דער וועלט אן דעם אייבערשטן, דאן איז דער מענטש א גליקליכער און פרייליכער מענטש. און פארקערט, ווי מער א מענטש פארגעסט פונעם אייבערשטן, אלץ מער ווערט אים פארביטערט זיין לעבן, ער שפירט נישט קיין שום חיות און ספוק אויף דער וועלט.

די נאטור פון די עבירות איז אז דאס נעמט אנוועק א מענטש פונעם אייבערשטן. ווי מער א מענטש פאלט אריין אין קוקן אויף פרויען, און קוקן שמוץ, אלץ מער נעמט דאס אים אנוועק די אמונה, דאס רייסט אים אפ פונעם אייבערשטן, און דערנאך איז נישט קיין וואונדער אז דער מענטש ווערט אזוי דערביטערט דערפון. אבער דער מענטש כאפט גארנישט אז זיין גאנצע ביטערקייט און דערשלאגנקייט, דאס וואס ער

האט נישט קיין טעם אין זיין לעבן, דאס אלעס קומט נאר פון די עבירות וואס נעמען אים אָוועק פונעם אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א) אויפ'ן פסוק (תהלים פ"ט, כ"ט) "ובריתי נאמנת לו", אז תיקון הברית און תיקון האמונה גייען צוזאמען. דאס מיינט אז ווען א מענטש פאלט אריין אין די שמוציגע עבירות פון פגם הברית, נעמט דאס אים אָוועק די אמונה. חז"ל זאגן (במדבר רבה, פרשה ט', סימן א') "הנואף הזה מרשל כח השכינה", די עבירות פון נאוף און שמוץ, שטופט אָוועק די שכינה. און פארקערט זאגן אויף די חז"ל (ויקרא רבה, פרשה כ"ג, סימן י"ד) אז ווען עס קומט אונטער פאר א מענטש צו זען שמוציגע זאכן און ער האלט זיך צוריק פון קוקן, איז ער זוכה צו מקבל זיין פני השכינה."

די גמרא זאגט (סוטה ג:) "בפתחלה קודם שחטאו ישראל היתה שכינה שורה על כל אחד ואחד, כיון שחטאו נסתלקה שכינה מהם", נאכדעם וואס די אידן האבן געזינדיגט, איז די שכינה אַוועק געגאנגען פון זיי. ס'איז נישטא נאך אזא עבירה וואס נעמט אזוי שטארק אַוועק פונעם אייבערשטן, ווי דאס קוקן שמוץ. אזוי ווי די גמרא זאגט (חגיגה ט"ז.) "כל העובר עבירה בסתר, כאלו דוחק רגלי השכינה", ווען א מענטש טוט אן עבירה באהאלטענערהייט, איז דאס אזוי ווי ער שטופט אַוועק די שכינה פון זיך. ווען א מענטש באהאלט זיך און קוקט זיך אן מיט אלע סארט געמיינע עקלדיגע אויסגעלאסענע שמוץ, טרייבט ער אַוועק די שכינה פון זיך.

די צוויי זאכן זענען געקניפט און געבינדען, ווען א מענטש ליגט אין די ביטערע שמוציגע עבירות, נעמט

דאס אַוועק זיין אַמונה און ער ווערט אַ דערביטערטער מענטש; און פאַרקערט, ווען אַ מענטש איז זוכה זיך צו שטאַרקן און נישט קוקן וואס מען טאר נישט, איז ער זוכה צו האבן אַ שטאַרקע אַמונה, און דאס ברענגט אים אַ פּרייליכע גוטע לעבן פּויל מיט ספּוק און געשמאַק.

און דערפֿער דאַרף אַ איד זייער אַסאך בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין צו האבן "ריינע אויגן", ער זאל חס ושלום נישט קוקן אויף שלעכטס. און אויך דאַרף מען אַסאך בעטן דעם אייבערשטן צו טרעפן דעם ריכטיגן אַמת'ן צדיק וואס וועט ארויסהעלפן דעם מענטש צוריק צו קומען צום אייבערשטן און צו ווערן אן אַמת'ער ערליכער איד.

נאך אן עצה האט אונז דער הייליגער רבי געגעבן,
 צו זיין זייער פרייליך. ווייל ווען א איד איז פרייליך,
 וועט אים דער אייבערשטער אליין אפהיטן פון פגם
 הברית (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ט).

חז"ל זאגן (במדבר רבה, פרשה י', סימן ו') "פארנואס
 האט דער אייבערשטער געבעטן פון די אידן אז זיי זאל
 אים געבן די אויגן מיט די הארץ? ווייל אלעס ווענדט
 זיך נאר אין די צוויי, די אויגן זעען די עבירות, און
 דערנאך טראכט די הארץ דערפון". דער רבי זאגט אן
 אינטערעסאנטע זאך (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ח) אויף
 דעם וואס די גמרא זאגט (יומא ס"ט:) אז די הייליגע
 חכמים האבן געכאפט דעם יצר הרע פון די שמוציגע
 עבירות, און זיי האבן אים בלינד געמאכט די אויגן.
 זאגט אויף דעם דער רבי אז פון דעם נעמט זיך וואס

מען זעט אז עס זענען דא אפילו ערליכע אידן וואס
 בייגן זיך אראפ די אויגן און ווילן נישט קוקן אויף
 פרויען, אבער דערנאך געבן זיי א גנב'ע ארויס פון די
 זייט, און געבן א זייטיגע בליק. דאס מיינט אז כאטש
 וואס מען האט טאקע בלינד געמאכט דעם יצר הרע,
 און דעריבער פרובירט מען זיך איינצוהאלטן פון קוקן,
 פון דעסט וועגן האט מען אבער נישט געהרג'ט
 אינגאנצן דעם יצר הרע, און דעריבער געבן זיי א
 זייטיגע בליק.

זעען מיר פון דעם ווי ווייט דער יצר הרע פארלייגט
 זיך אפילו אויף ערליכע מענטשן אז זיי זאלן דורכפאלן
 און אביסל קוקן אויף וואס מען טאר נישט. דאס איז
 זייער א שווערע און ביטערע יצר הרע, און עס איז
 שווער זיך ארויסצודרייען פון אים. ווען מען האט
 אבער שכל און מען פאלגט די עצות פון די צדיקים,

קען מען יא זוכה זיין ארויסצוקריכן פון אלעם
שלעכטס.

און דעריבער דארף מען זיך זייער אנשטרענגען צו
זיין שטענדיג פרייליך און גוטמוטיג, און דורך דעם
וועט מען זוכה זיין אז דער אייבערשטער אליין וועט
אפהיטן דעם מענטש פון עבירות, און ווי קען נאך זיין
א בעסערע שמירה פון דעם אז דער אייבערשטער
אליין היט אפ דעם מענטש.

ווי אזוי קען מען זוכה זיין צו זיין פרייליך? ווען א
מענטש שפירט זיך אזוי טרויעריג און צעבראכן, וואס
קען אים פרייליך מאכן? די הייליגע תורה!

חז"ל זאגן (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ב') "שׁוֹבֵע
שְׁמֵחֹת, שְׁבַענוּ בְּחַמְשָׁה שְׁמֵחֹת: מִקְרָא, מִשְׁנָה,
תְּלִמּוּד, תּוֹסֵפֶתָא וְאַגְדוֹת", די תורה מאכט פרייליך א
מענטש. ווען א איד איז זוכה צו לערנען די הייליגע

תורה, ברענגט דאס אריין אין אים א געוואלדיגע
שמה און צופרידנקייט, און דאס וועט אויטאמאטיש
ארויסטרייבן פון אים אלע סארט שלעכטס.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') אז די
תורה איז אזוי ווי א שטעקן, און דאס איז די בעסטע
וועג ווי אזוי ארויסצוטרייבן דעם יצר הרע פונעם
מענטש. ווען א מענטש טוט עבירות איז ער ממש
משוגע, אזוי ווי די חז"ל זאגן (סוטה ג.) "אין אדם עובר
עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות", און די וועג ווי
אזוי זיך אן עצה צו געבן מיט א משוגענעם, איז נאר
מיט א שטעקן. און דאס איז ספעציעל ווען א מענטש
ליגט אין די סארט עבירות פון קוקן שמוץ, איז ער
ממש משוגע פון דעם, ער קען זיך נישט איינהאלטן
פון זיך אויסדרייען און קוקן אויף יעדע פרוי אויפן
גאס, ער קען זיך נישט אפרייסן פון זיין טעלעפאן

אָדער קאַמפּיוטער מיט וואס ער זיצט און קוקט שמוץ פאר לאנגע שעות; און דעריבער דארף אַ מענטש נעמען די שטעקן פון די הייליגע תורה, און מיט דעם ארויסטרייבן דעם משוגענעם וואס האט זיך אריינגעזעצט אין זיין מח.

כאטש וואס פון אנפאנג וועט זיין זייער שווער פאר אַזאַ מענטש צו לערנען תורה, ווייל די אַלע שמוץ וואס ער האט געקוקט האבן אויסגעברענט זיין מח אַזוי ווייט אַז ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט און ער געדענקט נישט וואס ער לערנט. דארף אָבער אַ מענטש זיך אַנשטרענגען כאטש צו זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער זאגט. אַזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן ע"ו) אַז מען איז מקיים די מצוה פון לערנען תורה אפילו ווען מען זאגט נאר די ווערטער און מען פארשטייט נישט

וואס מען זאגט. און אפילו מען געדענקט נישט וואס מען לערנט, זאגן די חז"ל (קהלת רבה, פרשה א', סימן ל"ד) אז דער אייבערשטער האט ספעציעל אזוי געמאכט אז מען זאל פארגעסן דאס לערנען, ווייל אויב נישט וואלט א מענטש אפגעלערנט די תורה אין צוויי דריי יאר, און דערנאך וואלט ער אינגאנצן איבערגעלאזט די תורה חס ושלום; אזוי ווי אפער א מענטש פארגעסט, וועט ער אייביג מוזן ווייטער לערנען תורה.

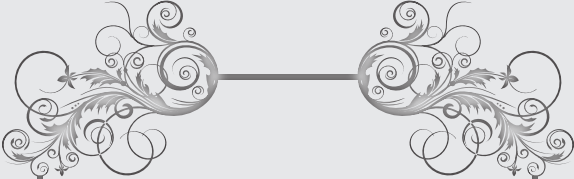
דעריבער דארף מען זיך זייער שטארקן און לערנען תורה, צו זאגן די הייליגע ווערטער פון תורה, און דאס וועט ארויסטרייבן דעם יצר הרע פונעם מענטש, אז ער זאל מער נישט אזוי גלוסטן צו קוקן שמוץ.

חז"ל זאגן (ירושלמי ראש השנה, פרק ד', הלכה ח') "פיון שקבלתם עליכם עול תורה, מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימיהם", ווען א מענטש נעמט זיך פאר צו

לְעֲרַנְעֵן תּוֹרָה, רַעֲכָנֵט אַיִם דֶּער אַיִבְעֶרֶשְׁטער אַזוֹי ווי
 עַר וואַלט קיינמאל נישט געזינדיגט. אַלע זיינע עבירות
 ווערן אַפּגעווישט מיט די הייליגע תּוֹרָה.

לְאמיר זיך פֿאַרנעמען פון היינט און ווייטער צו
 האָבן נאר "ריינע אויגן", לְאמיר פֿרוּבירן צו פֿאַלגן די
 עצות וואס מיר האָבן געליינט אין דעם קונטרס, דאס
 וועט אונז העלפֿן אַרויסצוקריכן פון די שַׁרְעִקֻלִיכֶע
 תּאַוָּה פון קוקן שמוץ, דאס וועט אונז אויסוואשן און
 אויסלייטערן אונזער נשמה, און דאס וועט אונז
 דערנענטערן צום אייבערשטן. און דאן וועלן מיר
 זיכער האָבן אַ גוטע און פֿרייליכע לעבן, עס וועט אונז
 אַלעמאל זיין גוט, סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע
 וועלט.

תּם וּנְשָׁלֵם שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם



הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יואל מאיר בן מרים קיילא נ"י

וזוגתו

שיינדל רחל בת נעכא תח'ל

ובניהם

דבורה, מינדל.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם לטובה, ויתברך

מפי אל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם, אמן כן יהי רצון.

